

LITERATURA

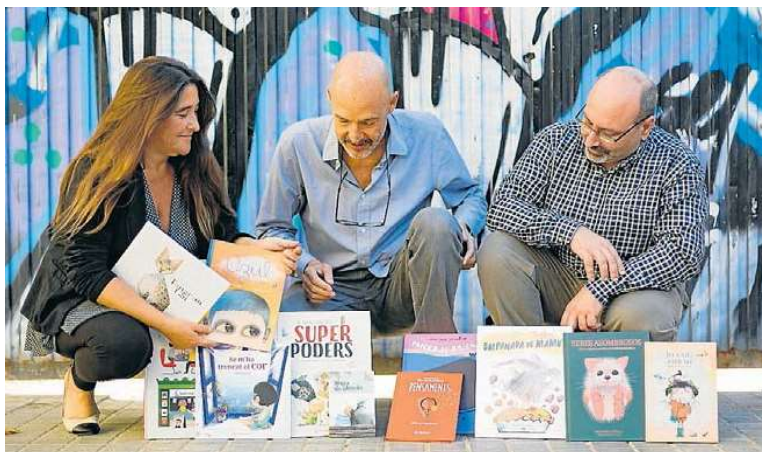
L'àlbum il·lustrat, a la conquesta de nous públics

Dotze editorials organitzen la Setmana de l'Àlbum, plena d'activitats per impulsar el gènere

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

L'àlbum il·lustrat vol conquerir nous territoris. Aconseguir una presència estable i constant a les aules i als mitjans de comunicació és el gran repte d'aquest gènere literari que, els últims anys, ha vist com proliferava la creació de noves editorials a Catalunya. Aprofitant aquest escenari, l'associació Àlbum Barcelona impulsarà del 6 al 12 de novembre la Setmana de l'Àlbum, una iniciativa que omplirà d'activitats les llibreries i les biblioteques de Barcelona i rodalia.

“Volem posar damunt la taula el gènere com una eina per crear lectors”, explica l'editor d'Ekaré, Pablo Larraguibel. El seu segell és un dels dotze que formen part d'Àlbum Barcelona, una associació nascuda al març per fer arribar l'àlbum il·lustrat a tot arreu amb propostes durant tot l'any. “Separats sabem que estem sols. Fem coses junts per arribar a llocs on no podríem arribar individualment”, assenyala Larraguibel. A banda d'Ekaré, també impulsen Àlbum Barcelona les editorials A Buen Paso, Babulinka, BiraBiro, Coco Books, Corimbo, El Cep i la Nansa, Flamboyant, Juventud, Takatuka, Thule i Libros del Zorro Rojo. L'editor de Thule, José Díaz, subratlla que són segells “mitjans, petits i minúsculs” amb forta presència al mercat “català, espanyol i llatinoamericà” i que han sigut guardonats amb més de 200 reconeixements. És la primera vegada que posen en marxa un es-



Els editors Patricia Martín de Flamboyant, Pablo Larraguibel d'Ekaré i José Díaz de Thule amb títols de les 12 editorials que organitzen la Setmana de l'Àlbum. MARC ROVIRA

deveniment com la Setmana de l'Àlbum i esperen que es converteixi en la principal cita anual de l'associació, que la resta de l'any també desenvoluparà trobades i propostes al voltant del gènere. En la primera edició han organitzat un centenar d'activitats en 30 llibreries i 20 biblioteques per posar l'àlbum il·lustrat al capdavant de l'actualitat literària.

Ho faran amb contacontes, tallers i trobades protagonitzats per una quarantena d'escriptors i il·lustradors. Rocío Bonilla i Susanna Isern, Albert Arrayás, Albert Asensio, Txell Darné i Fran Pintadera són alguns dels autors que passaran per la Set-

mana. L'editora de Flamboyant, Patricia Martín, destaca que la idea inicial era abastar els espais culturals de Barcelona però que “el projecte va tenir molt bona acollida a les llibreries i biblioteques” i, per això, van estendre'l a altres municipis catalans. “Que la Setmana es faci al novembre no és casual. Com a sector estem molt lligats a l'estacionalitat, els mitjans de comunicació només ens fan una mica de cas per Sant Jordi i per Nadal. Volem crear una nova cita en el calendari literari per guanyar visibilitat”, apunta Larraguibel. Més enllà d'arribar a les famílies, la fita princi-

Criatures especial
Dissabte, un monogràfic sobre l'àlbum il·lustrat

pal de la Setmana de l'Àlbum és establir arrels sòlides a les aules de les escoles i instituts. “L'àlbum il·lustrat permet el debat literari sense la barreira de la capacitat lectora”, defensa Larraguibel. Per instaurar-la com una eina educativa habitual, la Setmana inclou la jornada Fòrum l'Àlbum a l'Aula, que tindrà lloc el 10 i l'11 de novembre. La proposta servirà per trencar amb la idea “que l'àlbum il·lustrat s'adreça només a nens petits que no saben llegir o n'estan aprenent”, diu Martín, que ressalta que el gènere “també pot atraure lectors adolescents i adults”. En aquest sentit, Díaz reivindica que “cal trencar amb el prejudici de l'edat” i explica que “alguns títols, aparentment infantils, estan tenint èxit entre públic adult”. El Fòrum l'Àlbum a l'Aula s'adreça a professionals del món de l'educació i la literatura infantil i juvenil, i consistirà en conferències a càrrec d'especialistes del gènere.

La Setmana també tindrà una gran festa que reunirà lectors, autors, il·lustradors, llibreters, editors i crítics. Serà el 9 de novembre en una celebració batejada com la Nit de l'Àlbum i que acollirà el lliurament dels premis ADIT, dotats amb “molt bones paraules” i una il·lustració original. “Com indica el seu nom, són uns premis sense un jurat objectiu. Els hem pensat com una distinció divertida i desenfadada amb la qual volem donar les gràcies a algú del sector per la seva tasca”, indica Larraguibel, que matisa: “Potser l'any que ve ja seran més acadèmics”. —

ASSAIG

Josep Quetglas: “Intento ensenyar a mirar”

CATALINA SERRA
BARCELONA

“Escriure no és amollar les paraules, desprendre-les, sinó construir un dispositiu que pugui ser llegit per algú altre. Escriure requereix treball, és a dir, un esforç de l'autor contra un material”. El paral·lelisme que fa Josep Quetglas entre l'escriptura i la construcció li serveix, paradoxalment, per explicar per què la tesi doctoral d'Enric Miralles, incomprensible, és a dir, il·legible per a gairebé tothom, va ser considerada després per Rafael Moneo com la declaració de principis de l'arquitecte català més brillant de la segona meitat del segle XX.

Tanmateix, si la definició que fa l'arquitecte Josep Quetglas d'escriptura no s'avindria a la manera de construir de Miralles, sí que es correspon a la seva pròpia manera

d'entendre l'escriptura, una construcció monumental de paraules i d'idees que obre la finestra a l'esperit crític del lector. Ho demostra un cop més al llibre *Restes d'arquitectura i de crítica de la cultura*, un recull de vint-i-sis articles escrits per Quetglas entre el 2002 i el 2017 que reuneix des de textos procedents de classes fins a conferències, comunicacions i també part dels articles que va publicar a l'ARA Balears. Coeditat per La Virreina Centre de la Imatge i Arcadia, el llibre obre una etapa de col·laboració entre el centre d'art i l'editorial que enceta així una col·lecció específica d'assaig cultural que gairebé sempre anirà deslligada de les exposicions.

Guillermo Zuaznabar, responsable de l'edició, ha recopilat els articles i els ha ordenat de manera cronològica, sense que hi hagi ni agrupacions temàtiques ni tampoc de format. Així, s'hi trobaran articles



sobre arquitectes com Miralles, Moneo, Adolf Loos i Le Corbusier, del qual Quetglas és un dels principals especialistes, però també sobre Antonio Gramsci, Agustín García Calvo, Walter Benjamin i Aurora Picornell, aquesta última una activista comunista mallorquina que va

Josep Quetglas
dimarts a Barcelona.

PERE VIRGILI

ser assassinada durant la Guerra Civil. En bona part ha sigut rescatada de l'oblit gràcies a la feina d'historiador de Quetglas, que va recopilar els seus escrits i ha reivindicat la seva figura en un context cultural i històric que l'havia menystingut fins avui. El llibre també incorpora els articles curts de diari que descorbreixen un altre vessant, a cops més íntim, de l'escriptura de Quetglas.

Qui va ser catedràtic de composició de l'ETSAB i Premi Nacional d'arquitectura de Catalunya pel seus estudis teòrics viu ara jubilat a Mallorca però no ha deixat el seu activisme polític ni tampoc les seves preocupacions teòriques. “Si hi ha alguna cosa unificadora al llibre no és tant en els articles sinó en el meu interès primari”, explicava Quetglas poc abans de la presentació del llibre dimarts a La Virreina. “Durant anys he sigut professor i el que volia no era tant donar lliçons i presentar resultats sinó ensenyar a mirar. Si escriu sobre un objecte, no el faig servir com a excusa per parlar d'altres coses o donar opinions, sinó que el meu desig seria que després qui et llegeix miri aquest objecte millor que abans”. Ho aconsegueix. —